

et constituas mihi tempus, in quo recordéris mei? Putásne mórtuus homo rursus vivat? cunctis diébus, quibus nunc mílito, exspécto donec véniat immutátio mea. Vocábis me, et ego respondébo tibi: óperi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidem gressus meos dinumerásti, sed parce peccátis meis.

Modus 6. *Fa-la.*

R. Ne re-cor-dé - ris pec-cá-ta me-a, Dó - - mi-ne, *

Dum vé-ne-ris ju-di-cá-re sã - cu-lum per

i - - gnem. V. Dí - ri - ge, Dó - mi-ne De-us

me - us, in con-spéctu tu-o ví-am me - am.

Dum véneris. *ut supra.*

V. Réqui-em æ - tértam do-na e-is, Dó - mi-ne: et

Dum véneris. *ut supra.*

lux per-pé-tu-a lú - ce-at e - - - is.

IN TERTIO NOCTURNO.

I. Antiphona.

Ton. II.

Om-plá - ce - at ti - bi, Dómine, ut e - ri - pi - as me:

Dó - mi - ne, ad ad - ju - ván - dum me ré - spi - ce.

Ps. 39. Ex-spéctans ex-spe-ctá-vi Dó-mi-num. U e a e i.

Psalmus 39.

Exspéctans expectávi Dómi-num, * et inténdit mihi.

Et exaudivit preces meas: * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fácis.

Et státuit super petram pedes meos: * et diréxit gressus meos.

Et immisit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi et tímebunt: * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus: * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu Dómine Deus meus mirabilia tua: * et cogitátionibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrificium et oblatiónem nolúisti: * aures autem perfecísti mihi.

Holocaústum et pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me ut fácere[m] voluntátem tuam: * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábía mea non prohibébo: Dómine tu scísti.

Justítiam tuam non abscondi in corde meo: * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscondi misericórdiam tuam, et veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem Dómine ne longe fácias miseratiónes tuas a me: * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capillos cápitis mei: * et cor meum dereliquit me.

Compláceat tibi Dómine ut éruas me: * Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Confundántur et reveréantur simul, qui quærun[t] ánimam meam, * ut aúferant eam.

Convertántur retrórsus, et reveréantur * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur super te omnes quæréntes te: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum, et

1. Antiphona.

Com-plá - ce - at ti - bi, Dó-mi-ne, ut e - rí - pi - as me:

Dó-mi-ne, ad ad - ju - ván - dum me ré - spi - ce.

2. Antiphona.

Ton. II.

Sa-na, Dó-mi-ne, á - nimam me-am, qui-a pec-cá-vi ti-bi.

Ps. 40. Be - á - tus, qui in - tél - li - git su - per e - gé - num et

paú-pe-rem. U e a e i.

Psalmus 40.

Beátus qui intélligit super egénum, et paúperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vívíficet eum, et beátum fáciat eum in terra: * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine miserére mei: * sana ánimam meam, quia pec-cávi tibi.

pauper: * Dóminus sollicitus est mei.

Adjútor meus, et protéctor meus tu es: * Deus meus, ne tardáveris.

Réquiem ætérnam.

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi: * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem Dómine miserére mei, et resúscita me: * et retribuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluí-

sti me: * quóniam non gaudébit inimicus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepísti: * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Israél a sáculo, et usque in sáculo: * fiat, fiat.

Réquiem ætérnam.

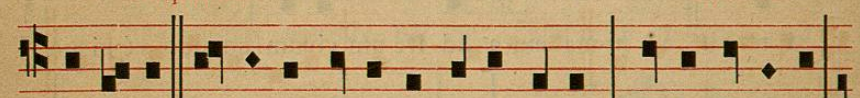
2. Antiphona.

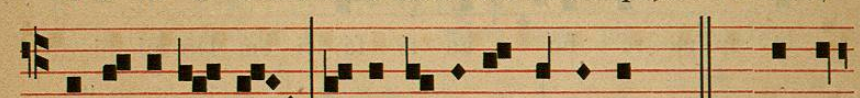
Sa-na, Dó-mi-ne, á - nimam me-am, qui-a pec-cá-vi ti-bi.

3. Antiphona.

Ton. II.

Si - tí - vit á - ni - ma me - a ad De - um vivum: quando vé - ni - am,

et ap - pa - ré - bo an - te fá - ci - em Dó - mi - ni? Ps. 41. Quemád -

modum de - sí - de - rat cervus ad fon - tes a - quá - rum. U e a e i.

Psalmus 41.

Quemádmódu desiderat cervus ad fontes aquárum: * ita desiderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum: * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte: * dum dicitur mihi quotidie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam: * quóniam

transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exsultatiónis, et confessiósionis: * sonus epulántis.

Quare tristis es ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est: * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abýssus abýssum invocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam: * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum affligit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi, qui tribulant me, inimíci mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es ánima mea? et quare contúrbas me?

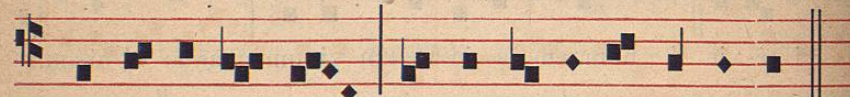
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Réquiem ætérnam.

3. Antiphona.

Si-ti-vit á-ni-ma me-a ad De-um vivum: quando vé-ni-am,

et ap-pa-ré-bo an-te fá-ci-em Dó-mi-ni?

¶ Ne tradas bé-sti-is á-nimas con-fi-tén-tes ti-bi.

R. Et á-nimas paúperum tu-ó-rum ne ob-li-vi-scáris in fi-nem.

Pater noster. totum secreto.

Lectio VII.

Job. 17.

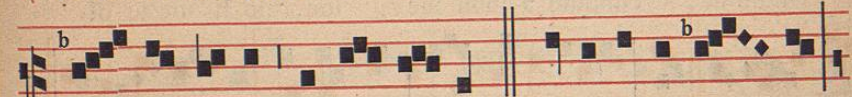
Spíritus meus attenuábitur, dies mei brevianbuntur, et solum mihi súperest sepúlchrum. Non peccávi, et in amaritudínibus morátur óculus meus. Líbera me, Dómine, et pone me juxta te, et cuiúsvis manus pugnet contra me. Dies mei transiérunt, cogitatiónes meæ dissipátæ sunt, torquéntes cor meum. Noctem vertérunt in diem, et rur-

sum post ténebras spero lucem. Si sustinúero, inférnus domus mea est, et in ténebris stravi léctulum meum. Putrédini dixi: Pater meus es; mater meá, et soror mea, vérmibus. Ubi est ergo nunc præstolátio mea, et patiéntiam meam quis considérat?

Modus 1. Re-la.

R. Peccántem me quo-ti-di-e, et non me pœ-ni-tén-tem,

ti-mor mortis con-túr-bat me: * Qui-a in in-fér-no

nul-la est redém-pti-o, mi-se-ré-re me-i, De-us,

et sal-va me. ¶ De-us, in nó-mi-ne tu-o salvum me

fac, et in vir-tú-te tu-a lí-be-ra me.

Quia in inférno. ut supra.

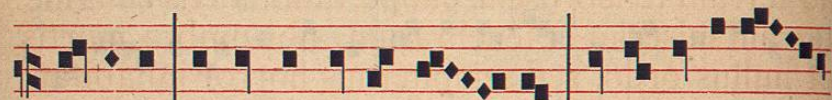
Lectio VIII.

Job. 19. c.

Pelli meæ, consúptis cárnibus, adhæsít os meum, et derelicta sunt tantúmmodo lábia circa dentes meos. Miserémini mei, miserémini mei, saltem vos, amíci mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare persequímini me sicut Deus, et cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat, ut scribántur sermónes mei? quis mihi det, ut exaréntur in libro stylo férreo, et plumbi lámína, vel celte sculpántur in

síllice? Scio enim, quod Redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum. Et rursum circúmdabor pelle mea, et in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei conspéctúri sunt, et non álius: repósita est hæc spes mea in sinu meo.

Modus 8. *Sol-ut.*

R. Dó-mi-ne, se-cúndum a-ctum me - um, no-li me ju-di -

ca - - re: ni-hil di-gnum in conspé-ctu tu - - o

e - - gi: id - e-o dé - pre-cor ma - je - stá-

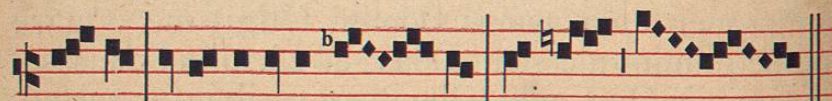
tem tu - am, * Ut tu, De-us, dé - - le-as

in-i-qui-tá - - tem me - am.

V. Am - - pli-us la-va me, Dó-mine, ab in-ju-stí - ti-a

me-a, et a de-li-cto me - - o mun-da me.

Ut tu, Deus. *ut supra.*

Lectio IX.

Job. 10. d.

Quare de vulva eduxísti me? qui útinam consumptus essem, ne óculus me vidéret. Fuíssem, quasi non essem, de útero translátus ad túmulum. Numquid non paúctas diérum meórum finiétur brevi? Dimítte ergo me, ut plangam paúlulum dólorem meum: ántequam vadam et non revértar, ad terram tenebrósam, et opértam mortis calígine: terram misériae et tenebrárum, ubi umbra mortis, et nullus ordo, sed sempitérnus horror inhábitat.

Modus 1. *Re-la.*

R. Lí-be-ra me, Dó - mi-ne, de vi - is in-fér - ni,

qui por-tas æ-re-as con-fre-gí - sti, et vi-si - tá - - sti

in - fér - - num, et de-dí-sti e - is lu-men, ut vi-

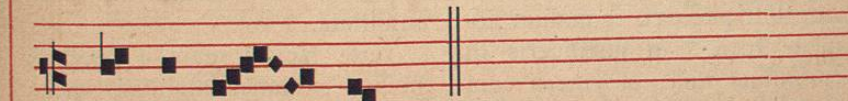
dé - rent te: * Qui e - rant in pœ - nis te-ne-

brá - - - - rum.

V. Clamán - tes, et di - cén - tes: Ad - ve - ní - sti Red-

ém-ptor no - - ster. *Qui erant. ut supra.*

5. Sequens Responsorium dicitur in die Commemorationis omnium Defunctorum, et quando dicuntur pro Defunctis novem Lectiones.

R. Libera me, Dómine, etc. pag. 142.

AD LAUDES.

Absolute incipitur.

1. Antiphona.

Ton. I. Fin. 1.

Ps. 50. Mi-se-ré-re me-i, De-us. U e a e i.

Psalmus 50.

Miserere mei, Deus: * secundum magnam misericordiam tuam.

Et secundum multitudinem miserationum tuarum: * dele iniquitatem meam.

Amplius lava me ab iniquitate mea: * et a peccato meo munda me.

Quoniam iniquitatem meam ego cognosco: * et peccatum meum contra me est semper.

Tibi soli peccavi, et malum coram te feci: * ut justificeris in sermonibus tuis, et vincas cum iudicaris.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum: * et in peccatis concepit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexisti: * incerta et occulta sapientiae tuae manifestasti mihi.

Adsparges me hyssopo, et mundabor: * lavabis me, et super nivem dealbabor.

Auditi meo dabis gaudium et lætiam: * et exsultabunt ossa humiliata.

Averte faciem tuam a peccatis meis: * et omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spiritum rectum innova in visceribus meis.

Ne projicias me a facie tua: * et Spiritum sanctum tuum ne auferas a me.

Redde mihi lætiam salutaris tui: * et spiritu principali confirma me.

Docébo iniquos vias tuas: * et impij ad te convertentur.

Libera me de sanguinibus, Deus, Deus salutis meae: * et exsultabit lingua mea justitiam tuam.

Dómine, lãbia mea aperies: *

et os meum annuntiabit laudem tuam.

Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem utique: * holocaustis non delectaberis.

Sacrificium Deo spiritus contribulatus: * cor contritum et humiliatum, Deus, non despicies.

Benigne fac, Dómine, in bona voluntate tua Sion: * ut aedificentur muri Jerúsalem.

Tunc acceptabis sacrificium justitiae, oblationes et holocausta: * tunc imponent super altare tuum vitulos.

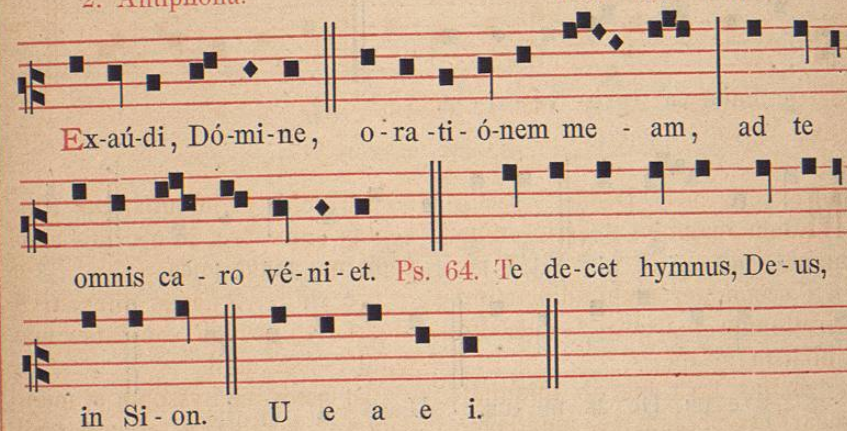
Réquiem ætérnam.

1. Antiphona.

2. Antiphona.

Ton. VIII. Fin. 1.

Psalmus 64.

Te decet hymnus Deus in Sion: * et tibi reddetur votum in Jerúsalem.

Exaudi orationem meam: * ad te omnis caro veniet.

Verba iniquorum praevaluerunt super nos: * et impietatibus nostris tu propitiaberis.

Beatus, quem elegisti, et assumpsisti: * inhabitabit in atrijs tuis.